

मृत्युफ

मुवर्णं वा तदहं वा देवि । विभवमानतः ।
 अङ्गहीना न कर्मेया पूजा चाफलदा यतः ॥
 एकलिङ्गं समाराध्य फलं स्यादन्यके युगे ।
 तत् फलं लभते देवि । कलौ संस्था चतुर्गुणा ॥
 तान्नपात्रे तु संस्थाप्य अशीतितोलेन जलम् ।
 तज्जलेनैव देवेशि । कुशैः संमार्ज्यं रोगिणम् ॥
 क्षिपेद्दीपशिखायाश्च मन्त्रसुचार्यं मामकम् ।
 एवंविधविधानेन पूजयेन्मम लिङ्गकम् ॥
 यादग्यादगम्भवेन्नोगो नाशमेति मयोदितः ।
 साङ्गेन पूजयित्वा च लभते वाञ्छितं फलम् ॥
 अङ्गुष्ठतन्त्रमेवैव वृथा भवति वाचना ।
 रोगी प्रसूयते सद्यो भोगीव कश्चुकोन्मत्तः ।
 यदि महचने भक्तिसदा सुक्तो भवेन्नरः ॥”

इति मृत्युञ्जयतन्त्रम् ॥

(ज्वरनाशकौषधविशेषः । तद्यथा,—

“अथक्तः सिद्धिदः शुद्धो रोगघ्नः कौर्त्तिवर्द्धनः ।
 यशःप्रदः शिवः साक्षात् मृत्युञ्जयरसः स्मृतः ॥
 विश्वैककत्तथा भागो मरीचं पिप्पली कणा ।
 गन्धकस्य तथा भागो भागः स्यादङ्गुष्ठस्य वै ॥
 सर्वत्र समभागः स्याद्विष्णुलङ्घनं हिभागकम् ।
 चूर्णयेत् खल्लमध्ये तु सुह्रमानां वटीचरेत् ॥
 रसश्चेत् समभागः स्याद्विष्णुलङ्घनं नैष्यते तदा ।
 मृत्युरूपं ज्वरं हन्ति मृत्युञ्जयरसः स्मृतः ॥
 मृत्युर्विनिर्जितो यस्मात्तस्मान्मृत्युञ्जयः स्मृतः ।
 मधुना लेहनं प्रोक्तं सर्वज्वरनिवर्तये ॥
 दधोदकाशुपानेन वातज्वरनिवर्हणः ।
 आर्द्रकस्य रसेः पानं हारुणे सान्निपातिके ॥
 जम्बीररसयोगेन सर्वज्वरविनाशनः ।
 अजात्रीगुडसंयुक्तो विषमज्वरनाशनः ॥
 तीव्रज्वरे महाघोरे पुरुषे यौवनान्विते ।
 पूर्णमात्रा प्रदातया पूर्णं वटीचतुष्टयम् ॥
 स्त्रीबालवृद्धादीषु च अर्द्धमात्राः प्रकीर्त्तिताः ।
 नवज्वरे महाघोरे यामेकात्राशयेद्भुवम् ॥
 मध्यज्वरे तथाज्ज्वरे चिराच्चात्राशयेद्भुवम् ।
 सप्ताहात् सन्निपातोऽयं ज्वराजीर्णकसंज्ञ-
 कम् ॥”

इति मृत्युञ्जयो रसः ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसार-
 संग्रहे ज्वराधिकारे ॥ स्त्री, ज्ञानविशेषः । यथा,
 ब्रह्मवैवर्त्तपुराणे प्रकृतिखण्डे । ४६ । ६५ ।

“शम्भुश्च चतुरो वेदान् वेदाङ्गानितरांस्तथा ।
 बालकं पाठयामास ज्ञानं मृत्युञ्जयं परम् ॥”

मृत्युनाशकः, पुं, (मृत्युनाशयतीति । नश् + णिच् +
 क्तुल् । मृत्योर्नाशकः ।) पारदः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥ मरणहारके, जि ॥

मृत्युपुष्पः, पुं, (मृत्यवे निजनाशाय पुष्पमस्य । सति
 पुष्पोद्गमे अस्य नाशस्तथात्वम् ।) इक्षुः । इति
 रत्नमाला ॥

मृत्युफलः, पुं, (मृत्यवे खनाशाय फलमस्य ।) महा-
 कालफलम् । इति मेदिनी । ले, १६२ ॥

मृत्युफला, स्त्री, (मृत्यवे फलमस्याः ।) कदली ।
 इति मेदिनी । ले, १६२ ॥ (कदलीशब्देऽस्या
 विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

मृत्युबीजः, पुं, (मृत्यवे खनाशाय बीजमस्य ।)
 वंशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मृत्युभङ्गुरकः, पुं, मरणकालवादनोपपटहः । यथा,
 “भवत्तु प्रेतपटहो मृत्युभङ्गुरकश्च सः ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मृत्युभृत्यः, पुं, (मृत्योर्भृत्यः किङ्कर इव । मरण-
 हेतुत्वात् ।) रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मृत्युवचनः, पुं, (मृत्यु वचयतीति । वच् + क्तुः ।)
 शिवः । विखट्टयः । दण्डकाकः । इति मेदिनी ।
 ने, २४५ ॥

मृत्युस्मृतिः, स्त्री, मृत्यवे स्मृतिः प्रसवो यस्याः सा ।
 कर्कटी । यथा,—

“यथा कर्कटकी गर्भमाधत्ते मृत्युमात्मनः ॥”

इति महाभारते विराटपर्व ॥

मृत्या, स्त्री, (प्रशस्ता मृत्यु इति । मृत्यु + “सञ्ज्ञौ
 प्रशंसायाम् ॥” ५ । ४ । ४० । इति सं । टाप् ।)
 प्रशस्तमृतिका । इत्यमरः । २ । १ । ४ ॥

मृत्युञ्जा, स्त्री, (प्रशस्ता मृत्यु इति । मृत्यु + ज्ञः ।
 टाप् ।) प्रशस्तमृतिका । (यथा, श्रीमद्भागवते ।
 ८ । ६ । १० ।

“त्वमादिरन्तो जगतोऽस्य मध्यम्

घटस्य मृत्युञ्जैव परः परस्मात् ॥”

काची । इत्यमरः । २ । १ । ४ । (अस्याः पर्यायो
 यथा,—

“सौराष्ट्री पार्वती मृत्युञ्जा काची च पङ्क-
 पर्पटी ।”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

मृत्युञ्जाभाषकः, पुं, (मृत्युञ्जानिर्मितं भाषकम् ।
 ततः कन् । अभिधानात् पुंस्त्वम् ।) भाषकविशेषः ।

तत्पर्यायः । मुष्टिका २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मृद, ग मृदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०—
 पर०—वक०—सेट् ।) ग, मृदनाति ममर्ह । मृदि
 चूर्णीकरणे । इति दुर्गादासः ॥

मृद, [त] स्त्री, (मृदयते चूर्णीक्रियते इति । मृद +
 कर्मणि क्तिप् ।) मृत् । मृत्तिका । इत्यमरः ।
 २ । १ । ४ ॥ (यथा, मनौ । ४ । ३६ ।

“मृदं गां देवं विप्रं हृतं मधुचतुष्टयम् ॥”)

मृदङ्गुरः, पुं, हारीतपची । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ४०७ ॥

मृदङ्गः, पुं, (मृदयति आह्वयते अचौ इति । मृद +
 “विङ्गादिभ्यः कित् ।” उणा० १ । १२० । इति
 अङ्गच् । सच कित् । यदा, मृत् अङ्गमस्येत्यमर-
 टीकायां रघुनाथः ।) खनामख्यातवाद्यम् ।
 तत्पर्यायः । सुरजः २ । इत्यमरः । १ । ७ । ५ ॥

(यथा, शिशुपालवधे । ११ । २ ।

“रजनिविरतिश्रीं सी कामिनीनां भविष्यद्-

विरहविहितनिद्राभङ्गसुखैर्मृदङ्गः ॥”)

पटहः । घोषः । इति मेदिनी । ने, ४७ ॥

वंशः । इति शब्दमाला ॥ (मृदङ्गादिर्मङ्गल-

जनकलमाह स्मृतिः ।

“रोचनं चन्दनं हेम मृदङ्गं दर्पणं मणिम् ।

गुरुनरिं तथा सूर्यं प्रातः पश्येत् सदा पुष्टः ॥”)

अथ मृदङ्गादिविवरणम् ।

“मर्हलः खादिरः अष्टौ हीनः स्यादन्यदाखणः ।

रक्तचन्दनजो वादो गभीरध्वनिरुचकैः ॥

साङ्गं हस्तप्रमाणन्तु देह्यमस्य विधीयते ।

त्रयोदशाङ्गुलं वाममथवा द्वादशाङ्गुलम् ॥

दक्षिणश्च भवेद्हीनमेकेनाङ्गुलेन वा ।

कराणानङ्गवदनो मध्ये चैव पृथुर्भवेत् ॥

यस्मासीयो भवेदस्तस्तच्चर्मकरणं मतम् ।

मृत्तिकानिर्मितश्चैव मृदङ्गः परिकीर्त्तितः ॥

पातयेत् खरलिं वाद्यवादनार्थं च मर्दये ।

विभूतिर्गैरिकं भक्तं केन्दुकैर्न च संयुतम् ॥

यद्वा क्षिपौटकं देयं जीवनीसत्त्वमिश्रितम् ।

सर्वमेकज पिष्टन्तस्तेषु खरलिख्यते ॥

वामास्ये पूरिकां हत्वा लेपं दद्याच्च दक्षिणे ।

एवं मर्हलकः प्रोक्तः सर्ववाद्योत्तमो मतः ॥

अस्य संयोगमाषाद्य सर्वं वाद्यश्च शोभते ।

एतदङ्गे बीजकाष्ठे दलमर्द्धाङ्गुलं विदुः ॥ ॥

तद्धि धोतेमिति ज्ञेयाः पाद्वर्णा मृदङ्गजाः ।

थौं दं टं धिकटस्तद्वौ ताकं दं दं थोगं धिधि ॥

खर्भभिं नं गटं दं था कुटपाटा मतत् अमौ ।

तथिं थौं टं तक्कधी दौं दं दं धिगणां ततं तधि ॥

तक्क तं धं धि दौं ताधि पाद्वख्खे त्वयं क्रमः ॥”

तथा च यतिमाने पाद्वख्खः । जगतथेजां

जगतथेजां धो धो धिकता धिका थोजां थोजां

तक तता धिका थोता द्रग तता धि धि धिधि

कड ताकड नाथोधिक थोजां धोताद्रगत

ताद्रगत ताद्रगत ताधि । इति यतिमाने पाद्व

ख्खः ॥ ॥

“यतिरोद्गोऽप्यवच्छेदो गजरो रूपकं ध्रुवम् ।

गलपः सारिगोणी च नादश्च कथितं तथा ।

प्रहरणं वन्दनश्च प्रवन्धा द्वादश स्मृताः ॥”

यथा । दं थात इत्येकताल्यां यतिः ॥ ॥

ओद्वादां यथा । दं तथो तधिक तधिक दं

थादं था थोधि थोधि तत तत्तथ विध विद्विद्यां

दिद्यां टटु न कि टटु नकि तद टङ्ग तद टङ्ग

खवटङ्ग खवटङ्ग तगि नगि तगि नगि दं दं

दं दं दौं दौं दं ता तथा । इत्योद्वादांम् ॥ ॥

अवच्छेदवादां यथा । दं थातः दं थातः धिक्कि

धिक्कि दिगणं दं थातः । इत्यवच्छेदवादांम् ॥ ॥

गजरवादां यथा । थोक टेंग नेण टेंगें गथो

गथोङ्क टेंगें थोगतकि धिक तकि धिक टेंगुन

धि धि कट तक थोकं तधिकट तक्कक तथोग

तहीम् । इत्येकताल्यां गजरः ॥ ॥ रूपक-

वादां यथा । तकधिक् तकधिक थवितकि थव-

तकि धिक्क दं थातः । इति रूपकवादांम् ॥ ॥

ध्रुवकवादां यथा । तक्क तक्कट धिक्क धिक्कट ।

इति निवारताले ध्रुवकः ॥ ॥ गलपो यथा ।

तधिधि धिक तक तधि गलगं था था दं तथा

ट्ठन । इत्येकताल्यां गलपः ॥ ॥ सारिगोणी

यथा । थोङ्गटेंग तक्क धिक्क तकधिक् तकथो

टटङ्गन टटङ्गन थोगक्क थोः । इति प्रथम-

ख्खः ॥ ॥ टेंग थोः धि खोहः टेंग टेंग